

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/165/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614210060
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7614210060.5

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobcov v 1./ rade D.. J. Q., F., Z.. XX. X. XXXX, B. Z. O. XXXX/XX, Q. Z. V. a v 2./ rade D.. P. Q., Z.. XX.X.XXXX, B. Z. O. Č.. XXXX/XX, Q. Z. V., právne zastúpených Advokátskou kanceláriou Illeš, Šimčák, Bróštl, s. r. o., so sídlom Štúrova č. 27, Košice, proti žalovanej X. B. Q., T.. Q., Q. Q. O. Č.. XX, Ž., D.: XX XXX XXX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Sedlačko & Partners, s. r. o., Štefánikova č. 8, Bratislava, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom sumu 309,50 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 22.2.2014 do zaplatenia a trovy konania v prospech právneho zástupcu žalobcu v sume 669,11 eur (pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 669,11 eur), všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia podali na tunajšom súde návrh ktorým sa dožadovali, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť im sumu 309,50 eur spolu s 8,25 % ročným úrokom z omeškania od 22.2.2014 až do zaplatenia z titulu bezdôvodného obohatenia a zároveň si uplatnili trovy konania.
2. Návrh odôvodnili žalobcovia tým, že dňa 24.10.2008 žalobcovia so žalovaným (s predošlým označením Dexia banka Slovensko, a. s.) uzavreli zmluvu o poskytnutí úveru č. 18/374/08, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcom úver vo výške 2.700.000,- Sk. V bode 4.4 tejto zmluvy bola dohodnutá revizibilná úroková sadzba, ktorá je súčtom hodnoty BRIBOR a úrokového rozpätia. Úrokové rozpätie bolo v zmysle úverovej zmluvy dohodnuté na 1,53 % ročne ako fixná zložka úrokovej sadzby. Listom zo dňa 21.8.2013 došlo zo strany žalovaného k jednostrannému zvýšeniu úrokovej sadzby na výšku 4,79 % ročne, pričom hodnota úrokového rozpätia bola stanovená vo výške 4,25 % ročne - takáto hodnota úrokového rozpätia nekorešponduje s hodnotou úrokového rozpätia dojednaného v úverovej zmluve vo výške 1,53 % ročne. Žalobcovia si v tomto okamihu ešte neboli vedomí jednostranného zvýšenia - z konania banky nebolo zrejmé, či ide o omyl alebo o skutočne zvýšenie úrokovej sadzby. Žalobcovia vyjadrili s avizovanou zmenou úrokového rozpätia (úrokovej sadzby) svoj nesúhlas listom zo dňa 28.8.2013.
3. Listom zo dňa 25.9.2013 podal žalovaný všeobecné vysvetlenie k zmene úrokovej sadzby, v ktorom uviedol, že trvá na podmienkach zmeny úrokovej sadzby (úrokového rozpätia) stanovených v oznámení zo dňa 21.8.2013, pričom žalovaný žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil túto jednostrannú zmenu úrokového rozpätia, napr. odkazom na príslušné zmluvné dojednanie prípadne zákonné ustanovenie. Týmto konaním banka porušila zároveň svoju oznamovaciu povinnosť a spotrebiteľské právo žalobcov, ktoré vyplýva z ustanovenia § 75 ods. 6 písm. b) zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách.
4. Listom zo dňa 25.10.2013 došlo zo strany žalovaného k definitívnej jednostrannej úprave úrokovej sadzby na výšku 4,79 % ročne a to s účinnosťou od 14.1.2014. Týmto konaním zo strany žalovaného došlo k nedôvodnej a neoprávnenej jednostrannej zmene úrokového rozpätia o viac ako dvojnásobok dohodnutého úrokového rozpätia v úverovej zmluve. Zvýšenie úrokovej sadzby nebolo adekvátnym

spôsobom žalobcom vysvetlené, preto ho žalobcovia považujú za arbitrárne a svojvoľne konanie žalovaného bez naplnenia konkrétnych a vopred známych podmienok.

5. Listom zo dňa 30.10.2013 žalobcovia opätovne požiadali žalovaného o vysvetlenie a uvedenie dôvodov, pre ktoré došlo k jednostrannej zmene úrokovej sadzby a tým odchyleniu sa od zmluvne dohodnutého spôsobu úročenia.

6. Žalovaný odpovedal žalobcom listom zo dňa 6.12.2013, ktorým žalobcom iba oznámil, že z ohľadom na neprijatie ponuky žalovaného na úrokovú sadzbu vo výške 3,40 % ročne je od 24.10.2013 úver žalobcov úročený úrokovou sadzbou vo výške 4,79 % ročne.

7. Žalovaný ani v liste zo dňa 6.12.2013 žalobcom opakovane, napriek výslovným žiadostiam žalobcom nevysvetlil a neuviedol dôvody jednostrannej zmeny úrokovej sadzby. Žalobcovi adresovali žalovanému preto opätovnú žiadosť o vysvetlenie zo dňa 16.12.2013 - znovu prehľadným spôsobom požadovali od žalovaného vysvetlenie, z akých konkrétnych dôvodov došlo k jednostrannému zvýšeniu úrokovej sadzby, uvedenie zmluvných či zákonných ustanovení, na základe ktorých sa tak stalo, ako aj vysvetlenie prečo žalovaný žalobcov o vykonaní jednostrannej zmeny úrokovej sadzby neinformoval.

8. Žalovaný odpovedal na opätovnú žiadosť o vysvetlenie listom z 20.1.2014 - absentuje v ňom však akékoľvek relevantné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré bola úroková sadzba jednostranne zvýšená, či akékoľvek zodpovedanie ďalších otázok nastolených žalobcami v liste zo dňa 16.12.2013.

9. Listom zo dňa 3.2.2014 žalobcovia vyzvali žalovaného na zdržanie sa uplatňovania jednostranne zvýšenej úrokovej sadzby a na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaného oboznámili s dôvodmi neoprávnenej jednostrannej zmeny úrokovej sadzby. Žalovaný sa k tejto výzve vyjadril tak, že ju považuje za neopodstatnenú a trvá na svojich doterajších stanoviskách.

10. Vzhľadom na skutočnosť, že neodôvodnené jednostranné zvýšenie úrokovej sadzby nemá právny podklad v úverovej zmluve ani v žiadnom právnom predpise, dochádza na strane žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcov v zmysle § 451 OZ a nasledujúcich. Žalovaný tak v dôsledku platenia jednostranne zvýšených úrokov bez právneho dôvodu získal na úkor žalobcov bezdôvodné obohatenie. Toto obohatenie predstavuje suma peňažných prostriedkov vo výške zodpovedajúcej rozdielu medzi:

- sumou splátok úveru vo výške zaplatenej žalobcami na základe neoprávnenej jednostrannej zmeny úrokovej sadzby, t. j. sume splátok vyrubených pri uplatnení úrokovej sadzby vo výške zodpovedajúcej súčtu hodnoty sadzby BRIBOR resp. EURIBOR a úrokového rozpätia vo výške 4,25 % ročne (od 24.10.2013) a medzi

- sumou splátok vo výške, v akej ich mali zaplatiť žalobcovia žalovanému pri uplatňovaní úrokovej sadzby dojednanej v zmysle obsahu zmluvy, t. j. vo výške zodpovedajúcej súčtu hodnoty sadzby BRIBOR resp. EURIBOR a úrokového rozpätia vo výške 1,53 %.

11. Splátky vo výške zodpovedajúcej uplatňovaniu úrokovej sadzby zvýšenej jednostranným právnym úkonom bez právneho dôvodu, prijímal žalovaný (resp. zrážal z účtu) od žalobcov od 14.1.2014. Vzhľadom na plnenie jednostranne zvýšenej úrokovej sadzby došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu už okamihom prijatia každej jednej takejto splátky.

12. Celkovú výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného, na vrátenie ktorej majú žalobcovia nárok, žalobcovia vyčíslili ku dňu spísania žaloby vo výške 309,50 eur a to ako bezdôvodné obohatenie po 61,90 eur mesačne za obdobie od 14.1.2014 do 14.5.2014.

13. K návrhu žalobcovia pripojili výpis z obchodného registra žalovaného (ktorého pôvodné obchodné meno bolo v tom čase Dexia banka, a.s.), list žalovaného zo dňa 21.8.2013, ktorým žalovaný navrhol žalobcom zmeniť si obdobie fixácie na obdobie troch rokov pokiaľ sa týka úrokovej sadzby 3,4 % ročne. Listom zo dňa 28.8.2013 žalobca s týmto nesúhlasil. Listom zo dňa 25.9.2013 žalovaný reagoval na list žalobcov s nesúhlasným stanoviskom a listom z 25.10.2013 oznámil žalovaný žalobcom zmenu úrokovej sadzby na úvere č. 18/374/08 na výšku 4,79 % ročne. Listom zo dňa 30.10.2013 žalobca požadoval žiadosť o vysvetlenie k navrhovanej zmene tejto sadzby a na tento list žalovaný reagoval listom z 6.12.2013. Opätovne žalobca listom zo dňa 16.12.2013 požadoval vysvetlenie úveru 18/374/08 a žalovaný opätovne listom z 20.1.2014 podal vysvetlenie žalobcovi. Listom zo dňa 3.2.2014 právny zástupca žalobcov vyzval žalovaného na zdržanie sa uplatňovania jednostranne zvýšenej úrokovej sadzby a vyzval žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, na tento list žalovaný odpovedal listom z 3.3.2014. Tieto citované listiny sa v spise nachádzajú na č. l. 5 až 15.

14. Na č. l. 19 je pripojená zmluva č. 18/374/08 a v tejto zmluve v bode 14.4 žalovaní účastníci vyhlásili, že prijímajú návrh rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej vzájomné spory, ktoré by medzi zmluvnými stranami vznikli v súvislosti s úverovou zmluvou je príslušný prejednať a rozhodnúť s konečnou

platnosťou Stály rozhodcovský súd Asociácie bánk (ďalej len „rozhodcovský súd“). Zmluvné strany sa zároveň dohodli, že rozsudok rozhodcovského súdu bude záväzný pre zmluvné strany, že v stanovených lehotách splnia všetky povinnosti uložené v rozhodcovskom rozsudku, ktorý nie je možné zrušiť z dôvodov ako pri obnove konania podľa osobitného zákona. V tomto bode je ďalej uvedené, že ak klient označí políčko (ktoré je v zmluve vyznačené) platí, že neprijíma vyššie uvedený návrh rozhodcovskej zmluvy s tým, že vzájomné spory, ktoré by medzi zmluvnými stranami vznikli v súvislosti s úverovou zmluvou, je príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd.

15. Uznesením z č. I. 26 súd dňa 13.6.2014 návrh žalobcov na vydanie predbežného opatrenia zamietol a uznesenie nadobudlo právoplatnosť 9.7.2014. Účastníkom súd doručil poučenie o procesných právach, ktoré sa v spise nachádzajú na č. I. 33 a 34.

16. Podaním z č. I. 36 právny zástupca žalovaného vzniesol námietku nedostatku právomoci súdu s poukazom na článok 14 zmluvy. Navrhol preto v zmysle § 106 ods. 1 O. s. p. konanie zastaviť a uplatnil si náhradu trov konania.

17. Uznesením zo dňa 27.11.2014 súd konanie zastavil, nakoľko mal za to, že za daného stavu nemá Okresný súd Spišská Nová Ves právomoc na prejednanie a rozhodnutie veci vzhľadom na skutočnosť, že v úverovej zmluve uzatvorenej medzi účastníkmi konania v bode 14.4 žalovaní účastníci vyhlásili, že prijímajú návrh rozhodcovskej zmluvy, podľa ktorej vzájomné spory, ktoré by medzi zmluvnými stranami vznikli v súvislosti s úverovou zmluvou je príslušný prejednať a rozhodnúť s konečnou platnosťou rozhodcovský súd.

18. Žalovaný prostredníctvom svojho zástupcu oznámil súdu podaním z č.l. 43, že na rozhodcovskej doložke trvá. Naopak, právny zástupca žalobcov v podaní na č.l. 44 prehlásil, že na rozhodcovskej doložke netrvá, pretože ju považuje za neprijateľnú podmienku, t. j. za absolútne neplatnú a z toho dôvodu nie je daná právomoc rozhodcovského súdu, ale Okresného súdu Spišská Nová Ves.

19. Toto uznesenie bolo po odvolaní žalobcov uznesením Krajského súdu Košice č.k. 9Co/223/2015-101 zo dňa 30.11.2015 zrušené s tým, že po vrátení veci úlohou súdu prvého stupňa bude opätovne preskúmať právomoc súdu vec prejednať z aspektu posúdenia platnosti rozhodcovskej doložky. V prípade zistenia, že rozhodcovská doložka je absolútne neplatná, či už z dôvodu nedostatku jej náležitostí v zmysle § 3 nasl. zákona č. 244/2002 Z.z., resp. z dôvodu jej neprijateľnosti v zmysle § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, takáto neplatná rozhodcovská doložka nemôže založiť právomoc rozhodcovského súdu vec prejednať a rozhodnúť, čo odôvodňuje záver o založení právomoci súdu. V tej súvislosti odvolací súd dodal, že Najvyšší súd SR ohľadne právneho posúdenia rozhodcovskej doložky s obdobným obsahom zaujal právne závery v množstve svojich rozhodnutí, v ktorých konštatoval, že rozhodcovská doložka je neprijateľná a neplatná zmluvná podmienka, ak v neprospech spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v jeho právach a povinnostiach, pokiaľ od spotrebiteľa vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu (viď rozhodnutia NS SR sp. zn. 1Cdo 12/2014, 2Cdo 147/2013, 3Cdo 13/2013, 5Cdo 44/2014 a ďalšie).

20. Súd vo veci vykonal dokazovanie a to oboznámením sa so všetkými vyššie uvedenými písomnosťami, výsluchom strán sporu a taktiež výsluchom svedka Ing. Martiny Kurucovej ako pracovníčky žalovaného. Toto dokazovanie súd vykonal jednak v časti rozhodnutia o predmete konania, ale jednak aj v časti posúdenia právomoci súdu a s ňou súvisiacej platnosti/neplatnosti predmetnej rozhodcovskej doložky. Súd vo veci vytyčil dve pojednávania - 1.6.2016 a 24.6.2016, na ktorých sa zúčastnili strany sporu ako aj ich právni zástupcovia. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázaný nasledovný skutkový stav veci:

21. Z výpovede žalobcu v 1. rade má súd za to, že v roku 2008 sa spolu s manželkou rozhodli zobrať úver, urobili si prieskum trhu a oslovili vtedajšiu Dexia banku, a.s. (dnes pod obchodným menom Prima banka, a.s.) a pri rokovaní, ktoré boli zhruba v počte 3 s riaditeľom pobočky Mgr. Záhorom sa rozhodli uzavrieť zmluvu označenú ako Dexia hypo pôžička. Prejednávali spolu výšku úveru, úrokovú mieru, fixáciu, zabezpečenie úveru. K fixácii sa dohodli na jej trvaní po dobu 5 rokov, teda do jesene 2013 s úrokovou sadzbou 6,4 % ročne. Zároveň v deň uzavretia samotnej zmluvy bol uzavretý dodatok č. 1 k tomuto úveru, na základe ktorého bola poskytnutá marketingová zľava so zníženou úrokovou sadzbou o 0,65 %, teda pokiaľ sa týka fixácie doby 5 rokov v dôsledku tohto dodatku bola úroková sadzba po dobu 5 rokov dojednaná na sumu 5,75 % ročne (pozn.: dodatok sa nachádza na č.l. 153 súdneho spisu). Samotné záverečné ustanovenia uvedené v zmluve si prešli veľmi rýchlo. O rozhodcovskej doložky

nevedeli, lebo ak by o nej vedeli, tak by ju neboli prijali. Po podpise zmluvy si plnili svoje povinnosti zo zmluvy vyplývajúce a splácali splátky. Návrh zmluvy im zo strany žalovaného nebol predložený na posúdenie, zmluvu obdržali len po jej podpísaní, avšak ani sa nedožadovali návrhu zmluvy na preštudovanie. V roku 2013 im žalovaný listom zo dňa 21.8.2013 oznámil, že im ponúkajú úrokovú sadzbu 3,4 % ročne a v prípade že túto úrokovú sadzbu neprijmú, tak im stanoví úrokovú sadzbu 4,79 % ročne na dobu jedného roka s tým, že bude opäť prehodnotená, pričom úrokovú sadzbu mala tvoriť základná úroková sadzba 0,54 % ročne EURIBOR a úrokové rozpätie 4,25 % ročne, čo však bolo v rozpore s dojednanými podmienkami zmluvy s bodom 4.4.6. kde bolo dohodnuté úrokové rozpätie 1,53 % ročne. Túto ponuku žalobcovia neprijali, no nedostali vysvetlenie, kvôli čomu došlo k tejto zmene. V konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod č.k. 9C/12/2014 sa žalobcovia dožadujú uvedenia dôvodov na zmenu úrokovej sadzby a uvedenia mechanizmu zmeny úrokovej sadzby a oznámenia kedy malo dôjsť k zmene úrokovej sadzby. Pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere sa žalobca v 1. rade zameril na pre neho najpodstatnejšie časti zmluvy - výška úveru, fixácia, úroková sadzba a zabezpečenie úveru, detailne si zmluvu bod po bode neprechádzali, no nevyhlásil však, že im zo strany žalovaného bol daný čas na podrobné oboznámenie sa so zmluvou. O rozhodcovskej doložke reč nebola. Pri rokovaní so žalovaným neboli upozorňovaní na to, že si majú prejsť aj ostatné záležitosti, ktoré môžu ovplyvniť ich práva.

22. Z výpovede žalobcu v 2. rade súd zistil, že žalobcovia mali záujem zobrať si úver na kúpu nehnuteľnosti, pričom oslovili viaceré banky a rozhodli sa pre jeho čerpanie u žalovaného. V čase rokovania o zmluve a jej následnom podpise si neboli vedomí toho, že by zo strany banky boli informovaní o tom, že podpisujú aj rozhodcovskú doložku. V čase uzatvárania zmluvy nemal žalobca v 2. rade žiadne vedomosti o tom, čo je rozhodcovská doložka. Určite neboli informovaní o tom, že podľa zákona o bankách je banka povinná poskytnúť im rozhodcovskú doložku v tejto zmluve. V čase rokovania a podpise zmluvy boli informovaní o dobe poskytnutia úveru, výške splátok a úrokových sadzbách. Nepamätala sa, či banka im poskytla možnosť oboznámiť sa s obsahom tejto zmluvy doma. Všetky rokovania o úvere pred podpisom zmluvy, ktoré boli celkovo tri, boli s pracovníkom žalovaného - Ing. Kurucovou. Zmluvu o úvere prvýkrát v celosti videla pri podpise. Vždy sa pri rokovaní bavili o tých skutočnostiach, ktoré si chceli s bankou vyjednať. Zo strany banky im bola ponúknutá možnosť čerpania hypotekárneho účelového úveru na jednej strane a na druhej strane bezúčelového úveru. Rozhodli sa pre bezúčelový úver, pretože to bolo výhodnejšie. K uzatvoreniu zmluvy neboli nútení žiadnym spôsobom, pričom im bol poskytnutý priestor na oboznámenie sa so zmluvou, avšak to, že súčasťou tejto zmluvy je aj rozhodcovská doložka im nebolo oznámené.

23. Z výpovede svedkyne D.. F. A. ako pracovníčky žalovaného súd zistil, že v mene žalovaného uzatvárala so žalobcami predmetnú zmluvu o úvere. Svedkyňa si však nepamätala, čo presne žalobcom vo vzťahu k bodu obsahujúcej rozhodcovskú doložku povedala. Vo všeobecnosti klientov pouča o tom, že môžu pristúpiť k rozhodcovskej zmluve alebo nie, čo je to samotná rozhodcovská doložka resp. zmluva im nevysvetľuje, vysvetľuje len čo je to rozhodcovský súd. V prípade, že ak zaškrtnú políčko, spory vzniknuté zo zmlúv rozhodujú všeobecné sudy. Svedkyňa uviedla, že rok 2008 bol začiatok rozhodcovských súdov a možno to klientom nebolo podrobne vysvetlené, prešli si len ustanovenia zmluvy o úvere ako takej. Svedkyňa si nepamätala, že by v roku 2008 mala zo strany zamestnávateľa pokyny na poučovaciu povinnosť vo vzťahu k rozhodcovskej doložke. Nepamätala si tiež, či žalobcovia boli o rozhodcovskej doložke poučení, nakoľko si nepamätala na tento konkrétny prípad. Nemala vedomosť o tom, že by iní klienti mali problémy, či že by viedli spory práve kvôli rozhodcovskej doložke. Mala však vedomosť o tom, že iní klienti viedli spory ohľadne jednostrannej zmeny úrokovej sadzby. Štandardne neprechádzajú s klientmi bod po bode všetko, čo je v jednotlivých zmluvách. Sústreďujú sa hlavne, v prípade, keď prechádzajú celú úverovú zmluvu, na splnenie podmienok poskytnutia úveru a splnenie pozitívnych záväzkov v prípade, ak nejaké sú po čerpaní úverov. Prechádzajú s klientom hlavne to, že je právne spôsobilý, že môže podpisovať zmluvy a podobné náležitosti. Klientom však nebránia to, aby si prečítali celú úverovú zmluvu. Pokiaľ sa týka možnosti oboznámenia sa so zmluvou napr. deň vopred, tak v súčasnosti návrh zmluvy posielajú na mail, no predtým (v roku 2008) to tak nebolo.

24. Z predložených listinných dôkazov má súd za preukázané, že dňa 24.10.2008 žalobcovia so žalovaným (s predošlým obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) uzavreli Zmluvu o poskytnutí úveru č. 18/374/08 označenú ako „Dexia HypoPôžička“, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobcom úver vo výške 2.700.000,- Sk. V bode 4.4 tejto zmluvy bola dohodnutá revizibilná úroková sadzba stanovená po 5 ročnej fixnej úrokovej sadzbe, ktorá je súčtom hodnoty BRIBOR a

úrokového rozpätia. Úrokové rozpätie bolo v zmysle úverovej zmluvy dohodnuté na 1,53 % ročne ako fixná zložka úrokovej sadzby. Zároveň v deň uzavretia zmluvy bol uzavretý aj dodatok č. 1 k tomuto úveru, na základe ktorého bola poskytnutá marketingová zľava so zníženou úrokovou sadzbou o 0,65 %, teda v rámci fixácie doby 5 rokov v dôsledku tohto dodatku bola úroková sadzba po dobu 5 rokov dojednaná na sumu 5,75 % ročne a následne po piatich rokoch s odkazom na úrokovú sadzbu BRIBOR (resp. neskôr EURIBOR) plus úrokové rozpätie 1,53 % ročne. Po skončení fixácie úrokovej sadzby žalovaný listom zo dňa 21.8.2013 ponúkol žalobcom fixnú úrokovú sadzbu na 3 roky vo výške 3,4 % alebo ročnú úrokovú sadzbu zloženú zo sadzby EURIBOR a úrokového rozpätia 4,25 % ročne, pričom toto zvýšenie úrokovej sadzby oproti tej v úverovej zmluve ničím nevysvetlil a to ani na následné žiadosti zo strany žalobcov.

25. K rozhodcovskej doložke, jej platnosti resp. neplatnosti a právomoci všeobecného súdu na prejednanie sporu sa účastníci vyjadrili prostredníctvom svojich právnych zástupcov a to jednak v písomných podaniach ale predovšetkým na pojednávaní.

26. Právny zástupca žalobcov uviedol, že rozhodcovská doložka dojednaná v bode 14.4 predmetnej úverovej zmluvy je koncipovaná zo strany žalovaného perfídne, nakoľko bežnou praxou v rámci kontraktácie spotrebiteľských zmlúv je, že klient musí vykonať čosi aktívne, mlčanie samo o sebe neznamena súhlas, resp. uzatvorenie právneho úkonu. Ak sú rozhodcovské doložky formulované tým spôsobom, že spotrebiteľ má niečo zaškrtnúť, tak musí zaškrtnúť, že niečo prijíma, teda že si individuálne dojednal prijatie rozhodcovskej doložky. Predformulovanie súhlasu so rozhodcovskou doložkou do textu zmluvy, ktorý spotrebiteľ nikdy nedal a vyžadovanie „zaškrtnutia“ nesúhlasu považujú žalobcovia za rozporné s právnymi predpismi SR ale aj Európskej únie (smernicou 93/13 EHS) a dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. Rozhodcovská doložka vôbec nepredstavuje samostatný oddiel zmluvy ako napr. omeškanie, predčasná splatnosť, splácanie a podobne, napriek tomu nepochybne má minimálne takýto význam pre zmluvné strany. Žalobcovia poukázali aj na judikatúru Najvyššieho súdu SR, kde vo veci sp. zn. 6ECdo/154/2013 sa plne v detailoch stotožňoval s argumentáciou súdu nižšieho stupňa, že rozhodcovskú doložku nemožno považovať za individuálne dojednanú z dôvodu, že bola súčasťou formulárovej zmluvy a splyvala s ostatnými štandardnými zmluvnými podmienkami. Rozhodcovská doložka sa javí ako absolútne nevyvážená, keďže poskytuje veriteľovi viaceré výhody v porovnaní so situáciou, kedy by bola vec prejednávaná všeobecnými súdmi - napr. vzdialenosť sídla rozhodcovského súdu od bydliska žalobcov alebo aj možnosť nenariadenia ústneho pojednávania. Neprijateľnosť tejto doložky zvyrazňuje skutočnosť, že povinný nebol dodávateľom riadne a konkrétne vopred informovaný o dôsledkoch takejto doložky. Podľa § 93b zákona o bankách má dodávateľ povinnosť predložiť spotrebiteľovi návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy takým spôsobom, aby z neho bolo dostatočne zrejmé, že povinnému sa poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať rozhodcovskú doložku a súčasne, že mu boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo znamená výlučné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní. Navyše mohlo dôjsť ku klamaniu spotrebiteľa v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, lebo došlo k zamlčaniu podstatných skutočností pre spotrebiteľa dôležitých pre uzatvorenie resp. neuzatvorenie zmluvy, nakoľko rozhodcovský súd označený v predmetnej rozhodcovskej doložke s takýmto označením už v dobe uzatvorenia zmluvy neexistoval, pretože v tom čase už mal názov Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie a v predmetnej doložke nebolo uvedené sídlo ani iné identifikačné údaje, čo je jedna z ďalších prekážok, ktoré žalovaný kládol žalobcom vo vzťahu k uplatneniu ich práv z úverovej zmluvy.

27. Právny zástupca žalobcov k meritu veci ešte uviedol, že predmet sporu si žalobcovia uplatňujú z absolútnej neplatnosti právnych úkonov spočívajúcich v jednostrannej zmene úrokových sadzieb zo strany žalovaného. Z tejto jednostrannej zmeny vyplýva, že vo vzťahu k rozdielu medzi splátkami úveru splácaných žalobcami vo výške zodpovedajúcej jednostranne zvýšenej úrokovej sadzbe a medzi splátkami predmetného úveru, ktoré by žalobcovia mali platiť podľa úverovej zmluvy, ak by k tomuto jednostrannému zvyšovaniu úrokovej sadzby nedošlo, došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného na úkor žalobcov okamihom prijatia každej jednotlivéj takto zaplatenej splátky. Tento rozdiel žalobcovia požadujú vydať v tomto konaní ako bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného.

28. Právny zástupca žalovaného uviedol vo svojom vyjadrení, že žalobcom bol poskytnutý čas na preštudovanie zmluvy, nikto im nebránil v jej prečítaní, no i napriek tomu si žalobcovia z vlastného rozhodnutia celú zmluvu neprečítali. L'ahkovážnosť resp. nezáujem účastníka o obsah zmluvy neznamena a ani nemôže spôsobiť neplatnosť zmluvy a ani v nej nachádzajúcej sa rozhodcovskej doložky. Banka si splnila svoju zákonnú povinnosť ponúknuť žalobcom riešenie sporov na rozhodcovskom súde. Banka však nemá zákonnú povinnosť upozorňovať žalobcov na rozhodcovskú

doložku. § 39 OZ jasne definuje, čo spôsobuje neplatnosť právneho úkonu. To, že si účastník zmluvy neprečíta celú zmluvu, pričom si ju mohol prečítať, nemôže spôsobiť neplatnosť zmluvy ani jej jednotlivého ustanovenia. Žalobcovia majú vysokoškolské vzdelanie, podnikajú a bežne sa zaväzujú uzatváraním zmlúv, majú určitú úroveň právneho povedomia a je zarážajúce že sa zaväzujú na tak dlhú dobu bez toho, aby si prečítali celú zmluvu. To, že niekto delí ustanovenia zmluvy na významné a menej významné a venuje pozornosť iba tým, ktoré považuje za významné, nemôže ísť na ľarchu žalovaného. Žalobca v 1. rade uviedol, že si nepamätá, že by sa s ním riešili rozhodcovské doložky, no naopak iné časti zmluvy si pamätá veľmi detailne, napr. čo sa týka úrokov. Z uvedeného má žalovaný za to, že výpoveď žalobcu v 1. rade je účelová a žalobca vypovedá tak, ako mu to vyhovuje. Banka uzavretím doložky nepodmieňovala poskytnutie úveru, úver by poskytla žalobcom aj vtedy, ak by s doložkou nesúhlasili. Žalovaný nevidí žiadny rozpor s dobrými mravmi v tom, že účastník sa neunúva prečítať si celú zmluvu. Ustanovenia o rozhodcovskej doložke nie sú v predmetnej úverovej zmluve uvedené menšími písmenami alebo podobne skryté.

29. Vo vzťahu k jednostrannej zmene úrokovej sadzby uviedol, že táto možnosť bola dohodnutá v zmluve v čl. 4.5 zmluvy, podľa ktorého je banka oprávnená zmeniť úrokovú sadzbu, ak dôjde k zmene miery rizika klienta. K tejto skutočnosti sa však žalovaný resp. jeho právny zástupca bližšie nevyjadril a odkázal na písomné vyjadrenie, ktoré má byť predložené v budúcnosti.

Podľa § 106 ods. 1 O.s.p. len čo súd k námietke odporcu uplatnenej najneskôr pri prvom jeho úkone vo veci samej zistí, že vec sa má podľa zmluvy účastníkov prejednať v rozhodcovskom konaní, nemôže vec ďalej prejednávať a konanie zastaviť; vec však prejedná, ak účastníci vyhlásia, že na zmluve netrujú alebo ak uznanie cudzieho rozhodcovského rozhodnutia bolo v Slovenskej republike odopreté. Súd prejedná vec aj vtedy, ak zistí, že vec nemôže byť podľa práva Slovenskej republiky podrobená rozhodcovskej zmluve, alebo že rozhodcovská zmluva je neplatná, prípadne že vôbec neexistuje alebo že jej prejednanie v rozhodcovskom konaní presahuje rámec právomoci priznanej im zmluvou, alebo že rozhodcovský súd odmietol vecou sa zaoberať.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.10.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.10.2008 spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.10.2008 za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.10.2008 neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 30.10.2008 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bez dôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Po vykonanom dokazovaní má súd za to, že návrh žalobcov je dôvodný a to v celom rozsahu.

31. V prvom rade súd považuje za nevyhnutné poznamenať, že predmetná úverová zmluva č. XX/XXX/XX (na č. I. 20) je zmluvou spotrebiteľskou, pretože v článku 2.2 zmluvy je uvedené, že „zmluvné strany sa dohodli, že úver je bezúčelový a klient môže použiť peňažné prostriedky podľa vlastného uváženia s výnimkou nákupu akcií v zmysle § 36 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.“ Z uvedeného dôvodu, napriek tomu, že žalobcovia úver použili na kúpu nehnuteľnosti, čo vyplynulo z ich účastníckych výpovedí, súd úver považoval za spotrebiteľský v zmysle vtedy účinného § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 52 Občianskeho zákonníka. To má za následok, že žalobcovia vystupujú vo vzťahu so žalovaným ako spotrebiteľia a tým požívajú spotrebiteľskú ochranu podľa ustanovení príslušných predpisov, predovšetkým § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

32. Ďalšou dôležitou skutočnosťou, s ktorou sa súd potreboval vysporiadať je otázka právomoci súdu konať vo veci samej. S touto otázkou priamo súvisí otázka platnosti resp. neplatnosti rozhodcovskej doložky nachádzajúcej sa v článku 14.4 predmetnej úverovej zmluvy. V tejto súvislosti má súd po vykonanom dokazovaní za to, že súd má právomoc vo veci konať a rozhodnúť, nakoľko predmetnú rozhodcovskú doložku posúdil ako neplatnú. Túto doložku súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, t.j. spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ako neplatnú ju posúdil s poukazom na § 53 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná. Z výpovede žalobcov ako aj z výpovede svedkyne Ing. Kurucovej vyplynulo jednoznačne, že v čase uzatvárania predmetnej úverovej zmluvy neboli žalobcovia poučení o rozhodcovskej doložke a rozhodcovskom konaní a tom, čo táto zmluvná podmienka vôbec znamená a aké má následky. Žalovaný síce správne poukázal na fakt, že v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy neexistovala poučovacia povinnosť banky o dôsledkoch rozhodcovskej doložky a rozhodcovského konania (ako je to podľa v súčasnosti účinného znenia), avšak predmetné ustanovenie § 93b zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nie je možné vykladať iba rigorózne gramaticky. Je zrejme, že priemerný spotrebiteľ, no dokonca aj taký s vysokoškolským vzdelaním nie právnického zamerania a to obzvlášť v období roku 2008, nemal vedomosti o rozhodcovskej doložke a rozhodcovskom konaní a ich dôsledkoch. Je logické, že takýto spotrebiteľ sa pri uzatváraní obdobnej úverovej zmluvy sústredí na

podstatné náležitosti úverovej zmluvy a ak nebude dodávateľom - v tomto prípade bankou upozornený na tak zásadnú zmluvnú podmienku ako je rozhodcovská doložka, tak jej obsiahnutie v úverových podmienkach veľmi ľahko prehľadne resp. jeho dojednaníu nebude rozumieť. Obzvlášť je tomu tak, keď doložka súčasťou ostatných zmluvných podmienok a nie je ani graficky oddelená od ostatného textu. V súčasnosti je už úprava rozhodcovského konania a rozhodcovských doložiek a zmlúv upravená značne prísnejšie, čo má za následok zúženie priestoru na ich použitie a aj prípadné zneužitie v spotrebiteľských zmluvách, avšak v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy bola právna úprava rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských zmluvách prinajmenšom benevolentná a čiastočne aj vágna, čo spôsobovalo rozsiahle aplikačné problémy v prípade vzniku sporu. V danom prípade je však potrebné aplikovať aj ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže súd má za to, že žalovaný ako dodávateľ nepreukázal individuálne dojednanie predmetnej rozhodcovskej doložky.

33. Z výpovedí žalobcov a svedka vyplynulo taktiež, že síce mali žalobcovia priestor na prečítanie zmluvy pred jej podpisom, avšak už iba priamo na pobočke banky, kde s nimi boli prejednané podstatné náležitosti a nemali možnosť sa s ňou oboznámiť vopred zaslaním jej návrhu, či už v písomnej alebo elektronickej podobe.

34. V danom prípade sa navyše gramatické usporiadanie predmetnej doložky javí taktiež v neprospech spotrebiteľa, nakoľko, ako správne žalobcovia poznamenali, predpokladaný súhlas s jej uzatvorením nemožno považovať za individuálne dojednanie. „Zaškrtnutie“ nesúhlasu s doložkou bez výslovného poučenia o tejto možnosti zo strany dodávateľa je v tomto prípade bez právneho významu a takúto doložku nemožno preto považovať za individuálne dojednané.

35. Na základe uvedeného má súd teda za preukázané, že rozhodcovská doložka ako neprijateľná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, kvôli čomu je neplatná, a teda súd má právomoc vo veci konať a rozhodnúť.

36. Súd sa potrebuje taktiež vysporiadať s námietkou litispendencie vznesenou žalovaným. V tejto spojitosti súd konštatuje, že v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 9C/12/2014 vo veci tých istých účastníkov sa vedie konanie o určenie povinnosti žalovanému, aby upustil od porušovania spotrebiteľských práv žalobcov a aby toto porušenie napravil tým, že žalobcom oznámi na základe akých skutočností, podmienok a zákonných a zmluvných ustanovení došlo k jednostrannej zmene úrokových sadzieb. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie vedené na Okresného súdu Spišská Nová Ves pod sp. zn. 1C/165/2014 sa týka vydania bezdôvodného obohatenia, tak súd konštatuje, že sa nejedná o dve totožné konania a nie je preto potrebné konanie z dôvodu prípadnej námietky litispendencie zastavovať. Súd taktiež nepovažoval za potrebné konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania č. k. 9C/12/2014, pretože v tomto konaní je žalované splnenie určitej povinnosti vyplývajúcej resp. súvisiacej s predmetnou úverovou zmluvou a nerieši sa tam platnosť alebo neplatnosť zmluvy samotnej alebo jej jednotlivých ustanovení.

37. Vo vzťahu k meritu veci má súd za to, že žalovaný žiadnym spôsobom tvrdenie žalobcov o vzniku bezdôvodného obohatenia na jeho strane z dôvodu jednostrannej zmeny výšky úrokových sadzieb nevyvrátil, ba dokonca sa k nim ani relevantne nevyjadril, iba odkázal na článok 4.5 úverovej zmluvy, podľa ktorého je banka oprávnená zmeniť úrokovú sadzbu, ak dôjde k zmene miery rizika klienta. K tejto zmene miery rizika žalobcov ako klientov sa však bližšie v priebehu konania nevyjadril a odkázal na písomné vyjadrenie, ktoré chcel súdu ešte predložiť. Súd má však v tejto súvislosti za to, že odďaľovanie vyjadrenia sa k meritu veci v konaní, ktoré začalo ešte v júni 2014 je zo strany žalovaného účelové a v priebehu celého doterajšieho konania mal žalovaný množstvo príležitostí sa k tomu vyjadriť. Z uvedeného dôvodu má súd za to, že žalobca uplatnený nárok v priebehu konania nepoprel.

38. Z uvedeného dôvodu súd vyhovel žalobe v celom rozsahu a žalovaného zaviazal v zmysle § 451 OZ a nasledujúcich vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie vo výške 309,50 eur a to ako bezdôvodné obohatenie po 61,90 eur mesačne za obdobie od 14.1.2014 do 14.5.2014. Toto obohatenie predstavuje suma peňažných prostriedkov vo výške zodpovedajúcej rozdielu medzi sumou splátok úveru vo výške zaplatenej žalobcami na základe jednostrannej zmeny úrokovej sadzby zo strany žalovaného a sumou splátok vo výške, v akej by ich mali zaplatiť žalobcovia žalovanému pri uplatňovaní úrokovej sadzby dojednanej v zmysle obsahu zmluvy.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

39. Súd taktiež zaviazal žalovaného v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. zaplatiť žalobcom aj nimi uplatnený zákonný úrok z omeškania z priznaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia od jeho vzniku až do zaplatenia.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

40. O trovách konania medzi účastníkmi rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., nakoľko žalobcovi boli v konaní úspešní v celom rozsahu. Súd preto priznal žalobcom uplatnené trovy konania a žalovaného zaviazal na ich náhradu.

41. Právny zástupca žalobcov predložil súdu dňa 28.6.2016 (podané na poštovú prepravu dňa 26.6.2016) vyčíslenie trov konania žalobcu pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 669,11 €.

Podľa § 9 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 13a ods. 1 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 15 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky MS č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

42. Právny zástupca žalobcu vychádzal pri určení odmeny za jeden úkon právnych služieb v rámci vyčíslenia trov právneho zastúpenia z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) vyššie citovanej vyhlášky, keďže v danom prípade zastupoval klienta ako spotrebiteľa a v spore zo spotrebiteľskej zmluvy. Právny zástupca si v zmysle tohto ustanovenia správne určil výšku odmeny za úkony právnych služieb a to v roku 2014 vo výške 61,85 €, v roku 2015 vo výške 64,53 € a v roku 2016 vo výške 66 €.

43. Súd priznal advokátovi náhradu trov právneho zastúpenia v zmysle § 13a vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v účinnom znení za nasledovné úkony a v nasledovnej výške:

- 16.1.2014 - prevzatie a príprava zastúpenia 61,85 €,
- 26.5.2014 - podanie žaloby 61,85 €,
- 21.10.2014 - vyjadrenie vo veci 61,85 €,
- 13.1.2015 - odvolanie 64,53 €,
- 1.6.2016 - účasť na pojednávaní 66 €,
- 18.9.2015 - účasť na pojednávaní 237,34 €,
- 24.6.2016 - účasť na pojednávaní 66 €.

44. Súd teda celkovo priznal právnomu zástupcovi odmenu vo výške 382,08 € za vykonané úkony právnych služieb. K týmto úkonom súd priznal aj roku vykonania úkonu zodpovedajúci režijný paušál spolu vo výške 49,67 € (3x 8,04 € + 1x 8,39 € + 2x 8,58 €).

45. Súd priznal právnomu zástupcovi náhradu cestovného za pracovnú cestu verejnou dopravou na 2 pojednávania konané v Spišskej Novej Vsi, t.j. cestovné na trase Košice - Spišská Nová Ves a späť dňa 1.6.2016 a 24.6.2016, ktoré bolo zdokladované kópiami cestovných lístkov spolu vo výške 14 €.

46. Popri náhrade cestovného súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu aj náhradu za stratu času počas uvedených ciest na pojednávania a späť ako 2x 4 začatých polhodín á 13,98 €, t.j. v celkovej výške 111,84 €.

47. Priznaná odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty, keďže podľa predloženého osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty právny zástupca žalobcu je platcom DPH. Právny zástupca si uplatnil DPH vo výške 20% z odmeny a náhrad, ktoré spolu predstavujú v tomto prípade sumu 557,59 € a z nej 20% daň predstavuje sumu 111,52 €.

48. Celkovo preto nevyhnutné trovy právneho zastúpenia žalobcov predstavujú sumu 669,11 €.

49. Trovy vyčíslené žalobcami súd považoval za dôvodné a nezistil žiadne skutočnosti pre aplikáciu ustanovenia § 150 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP (viď. vyššie), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.